

i sin Tid, for dog at sætte et Maximum, troet at maatte i det Mindste foreslaae 20 Rd. fra Commissionens Side; da der nemlig er Spørgsmaal om en Afgift, der skal veie op mod den spanske Told paa Fisk, der er 50 Rd. pr. Commercelæst større for danske Skibe end for spanske, saa vil et Maximum af 10 Rd. ikke indeholde noget Motiv til Indrømmelser, som i alle Tilfælde kunde synes tilstrækkeligt. Jeg skal derfor tillade mig at forbeholde mig, — forsaavidt den høitærede Ministers Udtalelser ikke skulde give mig Anledning til at fravige det —, til 3die Behandling at stille et Endringsforslag i den Retning, som jeg troer vilde være hensigtsmæssig; men jeg skal under alle Omstændigheder tillade mig at fraraade det Forslag, der er fremkommet fra Udvalget udenfor Regjeringens.

Indenrigsministeren: Spørgsmaalet om Forholdet mellem den faste Handel og den saakaldte Speculanthandel er et gammelt Spørgsmaal, som, lige siden den islandske Handel 1786 fik sin nuværende Form, har idelig været Gjenstand for Strid. Fra Islands Side har man holdt paa Speculanthandelen som et Middel, hvorved de faste Handlende kunde bringes til Billighed, hvorimod de faste Handlende idelig have klaget over, at Speculanthandelen ikke var undergIVEN saadanne Byrder, som efter Forholdenes Natur hvilede paa de faste Handlende, samt at den i Almindelighed søger at tilføre Landet de Varer, som kunne henregnes til Luxusvarer, og ikke forsynet Islanderne med de Nødvendighedsvarer, som de i høj Grad trænge til, og som de faste Handlende maae være forsynede med. Der har flere Gange været Spørgsmaal derom; jeg har flere Gange havt Deel i de Dverveielser, som dette Spørgsmaal har foranlediget; men Resultatet er stedse blevet det, at man fandt det meget tvivlsomt, hvorvidt Speculanthandelen i det Hele var Landet til Gavn eller ikke; men, da det dog engang var en Handelsform, der var indført i Island, og havde sin gode Side, fandt man Betænkelighed ved at indskrænke den, og Bestemmelserne i Forordningen 1836 have snarere været gunstige for Speculanthandelen end det Modsatte. Ved den nye Lov er Speculanthandelen i flere Henseende sat paa en

gunstigere Fod end forhen. Nu vil Speculanthandelen ogsaa kunne føres af Fremmede, hvilket tidligere kun var tilladt mod en meget betydelig Afgift. Speculanthandlerne kunne besøge alle mulige baade store og smaa Havne, og forsaavidt er Speculanthandelen gunstigere stillet ved dette Lovforslag end ved det, som blev forelagt den forrige Rigsdag. Men derimod har man paa den anden Side fundet det nødvendigt at lægge visse Afgifter paa Speculanthandelen for derved at tilveiebringe nogen Ligevægt. Der er vistnok overmaade Meget at sige baade for den Mening, at Speculanthandelen er gavnlig, og for den, at den er til Skade. Det er overmaade vanskeligt at veie disse Grunde mod hinanden, dertil udfordres et Dverblik og stor Indtrængning i de specielle Forhold. Der er saavel af Udvalget, som her i Thinget og navnlig af den høitærede Landstingsmand, som nys satte sig, udtalt, hvilken Fordeel og hvilken Uleilighed Speculanthandelen medfører. Det kommer ikke blot an paa, om Speculanthandelen i mere eller mindre betydelig Grad skader den faste Handel, men ogsaa paa, hvorvidt den opvækker nogen Frygt hos dem, der have nogen Lyst til at oprette fast Handel. Det kan vel være, at den Usikkerhed, der indtræder for den faste Handel ved at maatte concurrere med Speculanthandelen, kan gjøre, at paa visse Steder, hvor den faste Handel til Gavn kunde oprettes, bliver den ikke oprettet, saa det virkelig kan være tvivlsomt, om Landet befinder sig vel ved Speculanthandelen; men det har man været aldeles enig om under Sagens Dverveielse, at man ikke burde ophæve Speculanthandelen, som fra een Side blev paastaet, men alene paalægge den en Afgift, som kunde tjene til at holde nogen Ligevægt imod de større Byrder, som den faste Handel har, men som dog ingenlunde kunne anses for overdrevne. Den ærede Drdfører omtalte den foreslaaede Afgift som særdeles høj, som en Afgift, der vilde tilintetgjøre Speculanthandelen; men jeg skal herved henviser til, hvad der foreligger i Motiverne, at en Ladning, som er 10 til 12,000 Rd. værd, giver kun fra 90 til 120 Rd. i Afgift eller i det Hele taget 1 pCt., hvilket dog er foruden den faste Afgift paa 2 Rd., som bæres af al